בס"ד

עלון 704 דו שבועי

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**. פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת במדבר.

פרשה שקבעוה חז"ל לקרותה סמוך לחג השבועות, זמן מתן תורתינו. הוי אומר, שיש קשר מיוחד בין הפרשה שלנו השבת - פרשת במדבר, לחג השבועות - זמן מתן תורתנו.

השנה, שבת במדבר היא גם שבת מברכין - מברכין חודש סיון, חודש שניתנה תורה לישראל.

א' סיון הוא יום מיוחד במינו, יום מיוחד בחשיבותו. וכך אמרה התורה בספר שמות פרשת יתרו: "בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי" (יט, א). המילים "בַּיּוֹם הַזֶּה" מיותרות, אם כן, מהו ההדגש של המילים הללו? אומרת הגמרא במסכת שבת דף פ"ו, רש"י מביא במקום: "בַּיּוֹם הַזֶּה" - בראש חודש, א' סיון - "בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי", בחז"ל כתוב שהיתה להם קפיצת הדרך מרפידים עד למרגלות הר סיני, מקום קבלת התורה.

ומיד אח"כ נאמר: "וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן-שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר" (יט, ב). שימו לב: "וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים" - לשון רבים, "וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי" – לשון רבים, "וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר" - לשון רבים, ואח"כ "וַיִּחַן-שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר" - לשון יחיד.

שואל ה"בן יהוידע" במסכת שבת: מהו "נֶגֶד הָהָר"? ועונה: "נֶגֶד הָהָר", זה לא רק מול ההר, אלא נגד, שהם כבר חשו את קדושת הר סיני, - "וַיִּחַן-שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר" - הם כבר היו מול העם, אבל באיזו משמעות? הם חשו את הקדושה, שישה ימים לפני מעמד הר סיני.

אומר ה"בן איש חי" וזה רמוז בפסוק: "וסימנך "נֶגֶד הָהָר"". ומה הכוונה? נגד זה מול, מהן האותיות שמקיפות את המילה "הָר"? ועונה: לפני האות ה' של המילה "הר" מצויה האות ד', אחרי האות ה' של "ההר" מצויה האות ו' לפני האות ר' של המילה "הר" מצויה האות ק', אחרי האות ר' מצויה האות ש' - קיבלנו: קודש!

אומר ה"בן איש חי": "וַיִּחַן-שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר" - התורה באה לומר לנו ששישה ימים לפני כן, הם חשו כבר את הקדושה של ההר וזה רמוז במילים "נֶגֶד הָהָר" שנגד (מול) המילה "הר" מקיפות אותה אותיות "קודש", הוי אומר שהם חשו כבר בקדושה של מעמד הר סיני וזה דברים מופלאים.

ומה זה רומז שהם כבר חשו את קדושת המעמד שישה ימים לפני מתן תורה? שואל ה"בן איש חי": בזכות מה זכו לכך, הרי עדיין לא היה מעמד הר סיני? בזכות "וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים". רפידים אומרים חז"ל אותיות פֵּרְדִים. ובזכות שהם יצאו מפֵּרְדִים, הם התעלו לדרגה. ומה זה פֵּרְדִים? יצאו מכל שבט של פילוג ומחלוקת. וזה לא פשוט, כי מדובר במיליוני אנשים שיצאו מפרדים, מכל מחשבת פירוד. אומר ה"בן איש חי": "שבזכות היציאה מפרדים שזה אותיות "רְפִידִים", הם התעלו לדרגה של "וַיִּחַן-שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר" - בלשון יחיד, שזה רומז שכולם הגיעו למעלה של איש אחד בלב אחד.

ודייק: "וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים" - כתוב בלשון רבים, ז"א שעדיין לא הגיעו לשלמות של האחדות, ואח"כ, "וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי" - עדיין לא הגיעו למאה אחוז, עדיין לשון רבים, ובהמשך "וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר" - ועדיין לא, ופתאום "וַיִּחַן-שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר" הפכו להיות כאיש אחד בלב אחד - אחדות יהודית, אין ריב, אין מדון, אין מחשבת רע. ושימו לב: כדי שלא יהיו בריב ומדון, כדי שיהיו כאיש אחד בלב אחד, צריך לתכונה אחת ש"אור החיים" הקדוש מכנה אותה: תפארת כל המידות, והיא מידת הענווה. מידת הענווה, מידת השיפלות, כל אחד ואחד ביטל את עצמיותו כלפי חברו, את האגו שלו, את האנוכיות שלו, כי שורש כל הריב וכל המדון שבעולם זה ה"אני" - האגואיזם, האנוכיות שנוטלים את ה"אָנֹכִי" השמור לריבונו של עולם. וכשאדם נוטל את ה"אָנֹכִי" מבורא עולם לעצמו וכבר נאמר "ה' מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ" (תהילים צג, א) - אם אדם מתלבש במידת הגאווה, והוא נוטל את זה לעצמו במקום הענווה, במקום חברים כל ישראל, אז זה נורא!!! ובמעמד הר סיני הם הגיעו למעלת האחדות של "וּמִי כְעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ" (שמו"ב ז, כג), במשמעות של אחד!

לא היה "אני", כולם אחד! וכתוב יותר: "כאיש אחד בלב אחד". "כאיש אחד" - זה הפה, כולם מדברים שפה אחת: אחי, חברים, אני אוהב אותך וכו' - אבל מה רוחש הלב? אתה יודע מה בלבו? אולי זה חיצוני?! באים חז"ל ואומרים: "כאיש אחד בלב אחד" - במעמד הר סיני, גם בלב הם היו באחדות, הוי אומר, שלא היתה מחשבה רעה בלבו של אף אחד כלפי הזולת, האחדות היתה מלאה, וזה יכול לבוא רק ממידת הענווה. איפה שיש טיפ טיפה של גאווה עצמית יש מחלוקת, כי שם יש כבוד, והיכן שיש כבוד, יש ריב ומדון, אלא תוכם היה כברם. פיהם וליבם שוים.

פרשת נשא. "הנרתיק והמזוזה"

הבה נתאר לעצמנו זוג קורן מאושר. זה עתה נישאו, והם מספרים בהתפעלות שקיבלו מהדוד משה מתנה נפלאה לחתונה - נרתיק למזוזה, מזהב טהור! לא זו בלבד, אלא האות שי"ן משובצת בו ביהלומים נוצצים!

וכעת, נתאר לעצמנו את בני הזוג מדגישים: "ובתוך הנרתיק היתה גם מזוזה כשרה, כתובה על קלף!"

טוב, זה כבר שולי, הלא כן? ככלות הכל כמה כבר עולה מזוזה, מאה שקלים?!...

אבל בפרשתינו נראה, שאין זה שולי כלל! שנים עשר פעמים חוזרת ונשנית תשורת הנשיאים לחנוכת המשכן. כל אחד מהם הביא "קערת כסף אחת, שלושים ומאה משקלה. מזרק אחד כסף, שבעים שקל בשקל הקודש", היינו במשקל כפול - "שניהם מלאים סולת בלולה בשמן למנחה".

ועוד הביאו "כף אחת (במשקל) עשרה (סלעים) זהב" אבל התורה הקדושה מוסיפה ומציינת שהיתה "מלאה קטורת"!

נרתיק זהב - ובתוכו מזוזה.

והאמת היא, שהקטורת היא העיקר. הסולת למנחה, המזוזה שבנרתיק! רק מבט חמרני, מבט של חולין, מעריך כל דבר לפי שוויו הכספי. לנו יש מבט אחר לגמרי!

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

במדבר

שבת מברכין,
אבות פרק ה', מ"ב לעומר.

* **מפטירין**: והיה מספר הושע ב'.
* אי"ה, ראש חודש 'סיון' יחול ביום שלישי.
* המולד: ליל שלישי, שעה 19:04 ושתי חלקים.

זמני הדלקת נרות שבת

חיפה : 7 : 09
תל אביב : 7 : 16
ירושלים : 6 : 58

יציאת השבת

חיפה : 8 : 23
תל אביב : 8 : 22
ירושלים : 8 : 18
ר"ת חיפה : 9 : 07
ר"ת תל אביב : 9 : 05
ר"ת ירושלים : 9 : 04

נשא

השבת, ערב חג השבועות
אבות פרק ו',
השבת מ"ט לעומר,
אין אומרים 'צדקתך' בשבת זו.

* **מפטירין**: ויהי איש שופטים י"ג

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת

חיפה : 7 : 13
תל אביב : 7 : 20
ירושלים : 7 : 02

יציאת השבת

חיפה : 8 : 28
תל אביב : 8 : 26
ירושלים : 8 : 23
ר"ת חיפה : 9 : 13
ר"ת תל אביב : 9 : 10
ר"ת ירושלים : 9 : 09

עמוד התפילה...

* **אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
* **וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות-ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת מנחה שבשבת קודש, מתקיים לימוד של **אבות ובנים** בבית מדרשנו,
הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

רואים ישועה והצלחה!!!

המעונינים לתרום לאחת מסעודות הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה בסך - 200 ש"ח.
ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "במדבר, נשא"

יום	עלות השחר	טלית/ותפילין	נץ
ש	4:08:00	4:35:45	5:34:00
א	4:07:30	4:35:15	5:33:45
ב	4:07:00	4:34:45	5:33:15
ג	4:06:30	4:34:15	5:33:00
ד	4:06:00	4:33:45	5:32:45
ה	4:05:30	4:33:30	5:32:30
ו	4:05:00	4:33:15	5:32:15
ש	4:04:45	4:32:45	5:32:00
א	4:04:15	4:32:30	5:31:45
ב	4:04:00	4:32:15	5:31:45
ג	4:03:45	4:32:00	5:31:30
ד	4:03:30	4:31:45	5:31:30
ה	4:03:15	4:31:45	5:31:15
ו	4:03:00	4:31:30	5:31:15

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.
* שיעור הכנה מ: 21.00 – 20.30.
* ומהשעה: 22.00 – 21.00 שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת חגיגה

שמירת הלשון

* מדי יום חמישי בערב בשעה: 21.45 אי"ה יתקיים שיעור מוסר בעניני **שמירת הלשון**.

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **או"ח טור וב"י, ומ"ב.**

מנחה: 18.50.
ערבית ראשונה: 19.55.
ערבית שניה: 22.00

משל ונמשל...

"והימים הראשונים יפלו". (במדבר ו, יב).

דרך עשיית התשובה.

כאשר אדם מעוניין לעבור בדילוג על תעלה או על בור רחב, אין לו כל אפשרות לעבור אלא אם כן הוא ידלג מעליהם דילוג גדול מאוד שלא כדרכו. אם הוא לא יקפוץ קפיצה גדולה מאוד הוא לא יעבור את התעלה ויפול פנימה. לכן, עליו לרכז את כל כוחו בדילוג זה ולפי גודל הדילוג, כן גדולים סיכוייו להגיע לעבר השני בשלום.

רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל מסביר באופן זה את צעדו הראשון של בעל התשובה העובר מהעבר האחד של חייו אל העבר השני.

מכיון שאותם אנשים עדיין שקועים בחטא הם חייבים לעשות צעד גדול ורחב כדי להמלט ממנו. ללא אותו צעד הם ישארו אחוזים במכמורות החטא. ואמנם מצינו, שבעלי תשובה כרבי אליעזר בן דורדיא עשו תשובה עד מסירות נפש, ובזכות מסירות נפש זו הם יצאו מאפילה לאור גדול.

שיעור מוסר מדי יום ע"י מורנו ראש - הישיבה והכולל.
בשעה: 18.40 **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 13.20 במסכת **בבא מציעא**, ואחרי כן תפילת מנחה.
* **בליל שבת** שיעור בשעה: 22.45 - 22.00.
* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות ציצית/תפילין סימן **כ"ז**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).
* **בשבת** בין השעות: 17.00 - 15.30 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש **הרמב"ן, ואחרי כן שיעור בהלכה אורח חיים**, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 17.00 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וקיץ בריא ושמח.

המעונינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434
המעונינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר – 2598156 תזכו למצוות.

המשך לפרשת: נשא.

ואנו נזכרים בדברי התלמוד הירושלמי, על ארטבון - שליט נכרי - ששיגר דורון לנשיא ישראל, רבי יהודה הנשיא. שלח לו מרגלית יקרה, יהלום זוהר, וציפה, כמובן, לתשורת גומלין.

שלח לו רבינו הקדוש מזוזה.

שאל ארטבן, נפגע ונעלב: "אני שלחתי לך אבן טובה ששווה מליונים, ואתה החזרת לי מזוזה ששוויה זוז אחד?! הרי זה עלבון!"

ענהו רבינו הקדוש: "חייך, אתה שלחת לי דבר שאני חייב לשמרו יומם וליל, ואני נתתי לך דבר שהוא שומר אותך יומם ולילי!"...

כי המבט צריך להיות ערכי, גבוה ומעמיק. לא שיטחי, גשמי והמוני. המעטה היפה אסור שיסיח את הדעת מהתוך, מהתוכן, מהעיקר.

חז"ל סיפרו שהר סיני עטה דשא מרהיב עין, עם פרחים שאין כמותם ליופי. אבל כל זה היה תפאורה. העיקר היה מתן תורה, ואשרי היודע לאבחן את העיקר! אשר על כן אמרו בזוהר הקדוש, שהיו יהודים רבים שהתפעלו מהאש והלפידים, מקול השופר ההולך וחזק, מהענן העשן והערפל - עד שלא שמו לב ל"אנכי ה' אלקיך"...

ונוצר רושם, שהדבר קורה לנו בגדול, באופן בו אנו סוקרים את חיינו והווייתנו, כאן, בארץ ישראל, ארץ האבות, ארץ הקודש. כה הרבה טורחים אנו לייפות את הנרתיק, לעבות ולמרק את כף הזהב. הכל עמלים קשה כל כך כדי להעלות את רמת החיים, כדי לחיות טוב יותר. עד שמרוב מאמצים לחיות טוב יותר - חיים רע יותר... נוטלים חובות, נשחקים, מרפטים את העצבים, נעשים קצרי רוח, ממורמרים, עצבניים, מדוכאים... ושוכחים, ש"רמת חיים" היא נרתיק בלבד, כסות לתוכן שמוסכים לתוכה. לחיי משפחה מאושרים, לחינוך בנים למידות נאותות ולמורשת אבות, ל"מילוי מצברים" רוחניים בשיעורי תורה, בשולחן שבת חווייתי, בתפילה נרגשת, בשירת בקשות. אבל אם הנרתיק זהב הוא, משובץ יהלומים - והמזוזה חסרה בו, אינו שווה למעשה מאומה, כלום שבכלום!

ברם, אם מזוזה בתוכו - הנרתיק המהודר הוא "הידור מצוה". נאה - ומזכה אף בשכר!...

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: נח-נט.

אם היינו מבינים בהכרה טובה את ההפסד והגרעון מהפסוק: 'נסעו המה למנוחות עזבו אותנו לאנחות', אני חושב שהינו לוקחים יותר בכובד ראש את העניין של, ההליכה של האנשים הגדולים מהעולם הזה.

פעם כשהסטייפלער זצ"ל היה חולה, המשגיח שליט"א אמר: "תדעו לכם, (הוא רצה לחזק את נושא התפילה, כדי שיתפללו עבורו), שהקב"ה מתייחס לעולם בצורה אחרת עם סטייפלר ובלי סטייפלר". שלא יחשוב האדם שזו שאלה פרטית על הסטייפלער אם יחיה, ואם ימשיך לקדש את ה' בעולם, או שזו שאלה על התלמידים שלמדו ממנו שהרב יחסר להם, אלא, כל ההתייחסות של הקב"ה לעולם היא אחרת.

כשה' רואה את העולם עם הנטיעה הזאת היחס הוא שונה לעולם ואם כבר איננה...

ככה הסתלקו הנטיעות, הסתלקו והסתלקו ואנחנו אדישים, מי יודע אם יהיה שייך שיהיו עוד נטיעות כאלה בעולם!... הם היו מגינים עלינו, 'נסעו המה למנוחות', לקחנו את זה באדישות, 'עזבו אותנו לאנחות, חפשנו גודרי גדר, צומתו

משיבי חמה...' התפילה הזאת מבהילה עד לשמים.

יש סיפור, נדמה לי, כשנפטר החתן של החו"ח, שהחו"ח אמר, שהשיקול בשמיים היה, שצריכים לקחת חצי עולם, ואו"כ, האם עדיף היה לקחת חצי עולם? והקב"ה התרצה במיתת חתנו.

אנחנו לא מבינים מה היא החשיבות של אדם שהוא עובד ה' שלם, אדם שהגיע לשלמות לפי הכחות שלו. אנחנו בכלל לא יודעים להעריך את זה. אם היינו יודעים להעריך את זה גם אנחנו היינו קצת שונים. לצערנו אנחנו לא יודעים להעריך שלמות, אנחנו מעריכים הרבה דברים חוץ משלמות, אתם יודעים מה זה שלמות של אדם שהוא עבד ה' אמיתי, שמתגבר, ומתרומם...

לדוגמא, איזה אדם נתן לך משפט חריף והעיף אותך ויש לך מה לענות לו... ואתה לא עונה, ואתה מקיים בכך - 'הנעלבים ואינם עולבים', וכך אתה מגיע גבוה למעלה, 'שומעים חרפתם ואינם משיבים'. יש לך מילה כזאת שאתה יכול להעיף אותו פעמיים, לא מתמרד, וגם לא מתקלקלת לך התפילה, ניגש להתפלל...

ולכן כשהצדיקים היו מורידים רק את הנעל מיד היה יורד גשם, ואנחנו צווחים... לא מדברים עלינו, איפה אנחנו בכלל, מי ידבר עלינו בכלל.

הנהגות של צדיקים אמיתיים, של גדולי תורה אמיתיים, זה ממש גופי תורה.

ונאמר (דברים א, יז): לא תגורו מפני איש.

אני ראיתי אנשים מסויימים שקיימו את, 'לא תגורו מפני איש' לכבוד ה', ואחרי כן ה' השפיע עליהם בצורה מבהילה, לא מתאים בכלל לאנשים האלה, איפה הם היו צריכים להיות ולאיפה הם הגיעו... 'לא תגורו מפני איש' לכבוד ה'! יש אנשים שמאימים, והם פוחדים מהם ואומרים: "מה אתה רוצה שאני אעשה, שאני יתעסק אתו? אתה יודע איזה צרות הוא יעשה לי אחרי כן?!"

יש אנשים שהם 'נקמנים ונטרנים'. בכל המערכות שנלחמו עם שונאי ה' היו הרבה חששות. למשל, אמרו לרב זוננפלד זצ"ל: "אנחנו נעלים אותך". כך הם היו מדברים,

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

מצא את המסתתר

לפרשת	נשא
ללא פרסים	
מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.	מצא מימרה מסתתרת .

ב	צ	ל	א	ו	י	צ	ב	ל
ז	ש	ל	ה	מ	ת	ל	ג	ע
צ	ח	ל	ב	ר	י	ו	ת	צ
ד	ט	מ	ע	ל	ב	ו	נ	ה
ב	א	ש	ל	צ	ז	ל	מ	ב
ז	ת	ו	ר	ה	ד	ר	ש	צ
ש	כ	ל	צ	ל	ר	ע	ל	ז
ת	ו	צ	מ	י	ר	פ	צ	ב
מ	פ	ש	א	י	נ	ו	ז	פ
י	ע	ו	ס	ק	פ	צ	ב	נ
מ	צ	ל	ב	ת	ו	ר	ה	ו
ה	ת	נ	ק	ר	א	ח	פ	ש
פ	צ	נ	ז	ו	פ	ל	נ	ח
ל	ב	ש	ע	צ	ב	ת	צ	נ
צ	ת	פ	ר	ר	נ	ר	ג	כ
פ	מ	ק	פ	א	ע	ד	ב	פ
ל	י	ו	ל	ו	ל	ש	ז	צ
ק	מ	ש	צ	פ	ש	צ	פ	נ
צ	י	ל	ב	ד	נ	י	מ	ע
ה	פ	ו	נ	ת	פ	ל	צ	פ

גדל	פרע	שער
רקיק	תנופה	שוק
מצות	סלת	חלת
כבש	ימים	תמימה
חטאת	שש	עגלת
צב	נחשון	עמינדב
נתנאל	צוער	מררי

האם מצאת את המשפט:

אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף

מאת : אבות ו ב

בס"ד

קח פסק זמן...

מעוניין בחפופתא לשעות:

הבוקר/ צהרים/ערב ?

או שבת אירוח?

בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים.

בנשיאות הרה"ג **אברהם טויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה.

לפרטים : הרב נתנאל יהב , טל' : 7124735 - 052 .

* שבתות האירוח מיועדות רק לרווקים.

בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל, בקרית חיים מערבית.

בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכנ"ס "נצר יעקב" ברח' ט'רניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבני הישיבה.

הגאון רבי חיים פלאג'י זצ"ל.

הגאון רבי חיים פלאג'י זצ"ל, רבה של איזמיר, הוציא מתחת ידו יבול מדהים של ספרים, שבעים ושנים במספר - מלבד חמישים וארבעה ספרים נוספים שלא הובאו לדפוס כי היו למאכולת אש בשריפה הגדולה שפקדה את איזמיר. את ספרו הראשון חיבר בהיותו בן שש עשרה - ואת כתיבת הספר האחרון השלים יום לפני פטירתו!

היבול המדהים של ספריו - בכל מקצועות התורה, בבקיאות מדהימה ועיון מעמיק, בפילפול וסברא ועד להלכה הפסוקה - גרם לרבים ממיודעיו להניח שאין זה בכח אנושי טבעי, לכתוב רבבות גליונות. והשמועה עברה מפה לאוזן כי הגאון הנערץ בקי בשמות הקודש ומשתמש בשם הקדוש ל"השבעת הקולמוס", שעל ידו מהירה הכתיבה כמהירות המחשבה. שאם לא כן, אין להבין איך יכול היה לכתוב כה הרבה בזמן כה קצר.

הגיעו השמועות לאזניו של בנו ותלמידו, ממשיך מורשתו וממלא מקומו, הגאון רבי אברהם זצ"ל. נענה ואמר: "ודאי, ידע מו"ר אבי זצ"ל את סוד השבעת הקולמוס, והיה ראוי והגון להשתמש בו ברוב קדושתו וטהרתו וזכות כוונתו לשמים. אבל לא הוצרך לכך - שכן כח רצונו העז וניצול הזמן המוחלט של מו"ר אבא חשובים הרבה יותר מהשבעת הקולמוס ומשימוש בשמות הקדושים!"

כיוצא בכך, כתב רבינו בחיי זצ"ל בפרשתנו, שאהרן הניף עשרים ושנים אלף לויים ביום אחד - בדרך נס. שכן, איך יכול אדם בן שמונים וארבע להניף כה הרבה אנשים ביום אחד! אבל חז"ל למדו מכאן על גבורתו של אהרן - כי כח הרצון חזק אף מנס!

הלכות: כמה בנ"א חייבי הגומל- אחד יוציא את כולם.

א. כמה בנ"א חייבי הגומל - אחד יוציא את כולם

סעי' ה', שו"ע: אם בירך אחד הגומל לעצמו ונתכוין להוציא את חבירו ושמע חבירו וכיון לצאת יצא, אפילו בלא עניית אמן. ולכן כשיש רבים אשר חייבים בברכת הגומל, ואפילו כל הציבור כולו, יכול אחד לברך הגומל וכו' שגמלנו כל טוב, ולכוין להוציא כולם, וישמעו לברכתו ויכוונו לצאת ויענו (כל אלו החייבים בברכת הגומל) אחריו "מי שגמלנו טוב הוא יגמלנו כל טוב סלה", אמנם המנהג הפשוט שכל אחד מברך לעצמו הגומל, זולת אם נס אחד אירע לרבים יחד, שאז עדיף טפי שאחד יברך לכולם, דהוי פירסומי ניסא טפי, וברוב עם הדרת מלך, וירממוהו בקהל עם כתיב.

ב. עד מתי אפשר לברך הגומל

סעי' ו', שו"ע: אם איחר יש לו תשלומין לברך כל זמן שירצה ונכון שלא לאחר שלשה ימים. ובדיעבד אם כבר עברו שלשה ימים ישתדל לברך תוך חמשה ימים ליציאתו מהסכנה, ואם עברו גם חמשה ימים ישתדל שיהיה תוך שלושים יום, אך אף אם כבר עברו שלושים יום יוכל לברך מתי שירצה ואפילו לאחר זמן רב.

ואבל אשר נזדמן לו לברך הגומל בתוך שבעת ימי אבלותו, לכתחילה אל ידחהו לאחר השבעה אם יעברו ג' ימים מהצלתו, אלא יברכהו לפני הס"ת ובלי לעלות לתורה (עקב אבלותו), וכמו"כ בט' באב אפשר לברך הגומל ועדיף שיהיה בקריה"ת דמנחה.

ודע, כי מעיקר הדין אפשר לברך ברכת הגומל בפני עשרה אנשים גם בלילה, אך לדברי כמה מגדולי הדורות נכון מאד להקפיד לכתחילה לברך ביום, שהוא זמן הכשר להקרבת קרבנות, וברכת הגומל במקום קרבן תודה, אמנם אלו הנוהגים שנשים מברכות הגומל לאחר לידתן, אין מקפידין כלל שיהיה ברכתן דווקא ביום ולא בלילה.

ג. ברכת הגומל לספרדים הנוסעים מעיר לעיר

סעי' ז', שו"ע: באשכנז וצרפת אין מברכין כשהולכין מעיר לעיר, שלא חייבו אלא הולכי מדבריות דשכיחי ביה חיות רעות וליסטים, ובספרד נוהגים לברך, מפני שכל הדרכים בחזקת סכנה, ומיהו בפחות מפרסה אינו מברך. ונקטינן לענין זה דשיעור פרסה היינו במשך זמן של נסיעה של שעה וחומש (72 דקות), ובני ספרד כאשר נוסעים מחוץ לעיר משך זמן כזה יש להם לברך הגומל, אמנם אם דעתו לחזור לעירו (תוך שלשה ימים) ימתין ולא יברך עד שיחזור, ובזמננו שאין חשש של ליסטים וחיות רעות בדרך המקילים שלא לברך הגומל בנסיעה מעיר לעיר יש להם על מי לסמוך אם נסע בכבישים מרכזיים ובדרך סלולה היטב ובטוחה שאין שכיח שם תאונות דרכים או אירועים חבלניים, אבל אם שכיח סכנה יברכו הגומל ואפילו נסעו פחות מפרסה.

ולמנהג אשכנז אין מברכין אלא אם כן נקלעו לסכנה או חשש סכנה, ואין די שנוסעים במקום המוחזק לסכנה כל שאינו במדבריות.

ד. על איזה חולי מברכים הגומל

סעי' ח', שו"ע: בכל חולי צריך לברך, אפילו אינו חולי של סכנה ולא מכה של חלל, אלא כל שעלה למטה וירד וכו' בין שיש לו מיחוש קבוע ובא מזמן לזמן וכו'. רמ"א. ויש אומרים שאינו מברך רק על חולי שיש בו סכנה וכגון מכה של חלל, וכן נוהגים באשכנז...

ההמשך יובא בעוד כשבועיים אי"ה.